

Számítógép-építők

A Zrínyi Miklós Katonai Akadémián lassan két évtizede képezik a tisztakat a korszerű vezetéstudomány és a számítástechnika ismeretére. Az ott dolgozó szakemberek között érhetően sok a fiatal. **Kubicskó Sándor** mérnök főhadnagy is közéjük tartozik, aki fiatal kora ellenére már 1978 óta a tanszéken dolgozik.

Amikor világszerte divatba jöttek a mikroszámítógépek, itt az akadémián is hamarosan megalakult a számítógép-építők klubja. Szükség is volt rájuk, hiszen a leggyakrabban külföldről behozott személyi számítógépek több tízezer forintba kerültek. A fiatal tisztak, szakemberek azért határozta el, hogy maguknak építenek számítógépeket.

– Kezdetben hány tagja volt a szakkörnek? – kérdeztük Kubicskó főhadnagyt.

– Mintegy húsz. A klub-

tagok száma azóta is 20–30 között van. Egy részük tiszt, más részük műszaki végzettségű polgári alkalmazott. Valamennyien társadalmi munkában, ma is nagy lelkesedéssel tevékenykednek.

– Mikor gondoltak arra, hogy számítógépet építenek maguknak?

– Miután kezdetben csak két-három számítógépet kapott az akadémia – ezek iskola-számítógépek voltak – és a programozás oktatása halaszthatatlanná vált, több gépre volt szükség. S persze a műszakiakat is érdekelte

az új technikai csoda, a mikroprocesszor.

Szekszárdi Pál mérnök alezredes lett a szakkör vezetője. Ő már 1983-ban hallott HOMELAB-3 személyi számítógépről, amelyet egyik vidéki szövetkezetünk gyártott. Sőt, alkatrészeként árusították is „zacskóba ömlesztve”. Az egységcsomag ára mindössze 1500 forint volt, amely árban az alappanelon kívül a billentyűzet és a műszaki leírások, a szoftver is benne volt. Ehhez már nem sok alkatrészt kellett vásárolni, így néhány ezer forintért és sok-sok munkával elkészült az első saját építésű személyi számítógép.

– S vajon működik ma is?

– Kifogástalanul. Tárolókapacitása 64 kilobyte (64 × 1024 jel, betű, karakter), plusz a rendszerprogram.

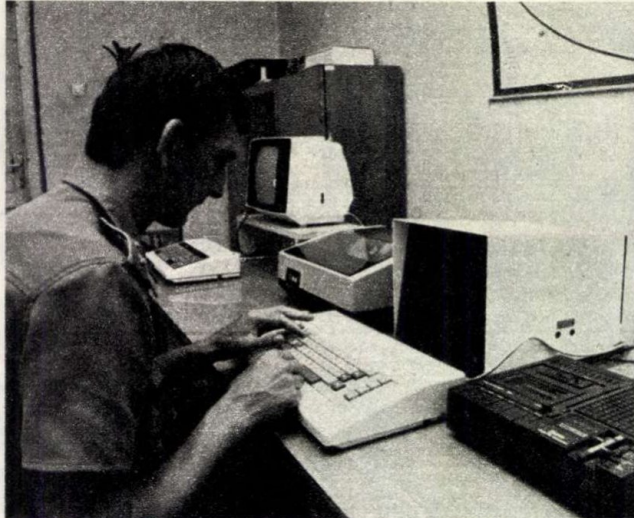
Nos, ez a gép ismerte az ékezetes magyar kis- és nagybetűket, az összes számokat, műveleti és írásjeleket, ennek ellenére kisebb volt, mint az iskolaszámítógép. Összekapcsolhatták a hazai gyártmányú magnókkal, volt videokimenete és szót értett a szabványtípusú tévékkel is.

– Azóta mi történt?

– Az első sikereken felbuzdulva egyre többet tudó számítógépeket építettünk. Eddig mintegy 20–22 darabot. Átvettünk fejlesztéseket más intézményektől, kluboktól, de mi is adtunk cserébe nekik.

– Mire használják ezeket a gépeket?

– Elsősorban minden klubtagunknak lett saját gépe, ezen tanulták meg a számítástudományt és a programozást. Így fejlesztették tovább és fejlesztik ma is ismereteiket. Sőt, az

Südi Gábor technikus, polgári alkalmazott kezdeti tagja a számítógép-építők klubjának

Kubicskó Sándor mérnök főhadnagy az egyik saját gyártmányú számítógépet „vallatja”

Fotó: MÁRKUS ANDRÁS

EGY...
KETTŐ...
BIT... BIT!

Rovatszerkesztő:
PELIKÁN JÁNOS